

er kommet frem heroverfor —, men at han har gjort det efter bedste Skøn og bragt det efter hans Mening mest mulige ud af det, derom nærer jeg ikke Skygge af Tvivl. Det ærede Medlem bemærkede, at jeg havde sagt, at det hastede med Stiftelsen af dette Laan for Dollarkursens Skyld, og at det ikke stod i god Overensstemmelse dermed, at Laanet blev solgt saa langsomt. Det, jeg udtalte, var, at for saa vidt der kom en synkende Dollarkurs, vilde det være betydningsfuldt, at vi fik Laanetransaktionen afgjort saa snart som muligt, for at vi kunde begynde at sælge. Det viste sig imidlertid, at det vilde have været meget ugunstigt at vedblive at sælge i store Poster saaledes som først, og det var sikkert derfor langt klogere af Nationalbanken at slaa ind paa den anden Politik, nemlig med at sælge i mindre Poster, saaledes at der kom større Udbytte ud deraf. Det er altsaa Nationalbankens Dispositioner, som der vistnok ikke er noget i Vejen for, at det ærede Medlem kan faa en Redegørelse for fra Nationalbanken, hvis han ønsker det. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem havde begæret det indenfor Udvalget.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvorfor man i 1920 ikke straks var begyndt at sælge, skal der blive tilvejebragt en Redegørelse i Finansministeriets 2det Departement, som havde disse Sager til Administration. Det ærede Medlem vil vel ikke forlange, at der paa staaende Fod skal gøres Rede for Enkeltheder, som naturligvis ikke for Øjeblikket kan være i Erindring. Der skal imidlertid blive gjort fuldstændig Rede derfor, og er der nogen, som har haft uberettiget Spekulationsfortjeneste paa disse Dollarsalg, er det naturligt og rigtigt, at det bliver opklaret, og det vil sikkert ogsaa ske.

Rode: Den højtærede Finansminister henskød sig nu under Nationalbankdirektør Stephensen vedrørende Salget af Laanet af 1921 og under Finansministeriets 2det Departement vedrørende Opsættelsen af Salget i 1920. Man skulde ikke tro, der var en Finansminister til. Jeg gør opmærksom paa, at alle de Oplysninger, jeg har givet, baseres paa de af Finansministeren fremsendte Udskrifter fra Finansministeriet om, hvorledes det har fundet Sted, og det forekommer mig uforstaaeligt, at Finansministeren ikke er i Stand til at forklare i alt Fald den Enkelthed — jeg skal ikke kræve Oplysninger om alle Enkeltheder, men den Enkelthed —, at man optager et Laan den 23.

Oktober og den Gang forlanger Loven vedtaget paa 1—2 Dage og derefter ikke begynder at sælge de Dollars, man faar, før den 16. December, uagtet man, den Gang man stifter Laanet, henviser til, at dette Laans mulige Rentebyrde, som jo er uhyre stor, indtil 8 pGt., vil bliye formindsket ved, at man faar et meget stort Udbytte af Laanet, naar man tager det hjem. Man kan ikke sælge det paa det Tidspunkt, da Kurserne er høje, man lader da Kurserne falde gennem Perioden fra 23. Oktober til 16. December, før man begynder at sælge de 7 Mill. Kr. Denne Enkelthed kan dog ikke have været Ministeren ubekendt, det maa dog være Ting, hvorom der er konfereret med ham. Angaaende de andre Enkeltheder forekommer det mig ønskeligt at faa yderligere Oplysninger, ogsaa om den Besynderlighed, jeg nævnte, at Salget til Nationalbanken saa hyppigt er sket til Kurser, der laa betydeligt under den officielle Notering. Hvad det saa er, saa er det i alt Fald et mærkværdigt Uheld, der følger den højtærede Finansminister: Naar han sælger gennem sine Tillidsmænd hurtigt, taber han, og naar han sælger gennem sine Tillidsmænd langsomt og sent, saa taber han. Det er et mærkværdigt Uheld, der følger den højtærede Finansminister paa dette Omraade. Og hvad man her i Rigsdagen har Anledning til at fæste sig ved, er dette, at Ministeren i 1921 pressede paa endogsaa paa en ganske usædvanlig Maade ved at sige, at Rigsdagen ved ikke øjeblikkelig at gennemføre dette Lovforslag, ved at forhandle og overveje det nærmere vilde udsætte Staten for betydelig Tab, idet hver Dag betød Tab. Det viser, at hele dette Skøn har været fuldkommen forkert. Det er dog et mærkværdigt Uheld, der følger den højtærede Finansminister.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det Uheld, som det ærede Medlem taler om, bestod i Dollarkursens Synken den Gang, noget, jeg netop havde forudsat vilde ske. Jo før man havde Laanet stiftet, jo før man begyndte at sælge, jo bedre, det er ganske selvfølgeligt. Hvad det øvrige angaar, har det ærede Medlem baaret sig ad paa en ganske mærkelig Maade ved i Stedet for at stille sine Spørgsmaal i Udvalget og give Lejlighed til en Besvarelse af dem at føre dem frem her paa en saa ejendommelig Maade, og det ærede Medlem maa ikke undre sig over, at jeg ikke her ønsker i Enkeltheder at udtale mig om Ting, der ligger flere Aar tilbage i Tiden; jeg ønsker derimod at foranledige en samlet Fremstilling af de